

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Факультет обліку та аудиту
Кафедра аудиту, ревізії та аналізу

Курсова робота на тему:

Аудит грошових потоків підприємства

Виконав:

студент 5 курсу, ОКЕДм-11 групи
галузі знань 0305 «Економіка та підприємство»
спеціальності 8.03050901 «Облік і аудит»

Жорняк М.І.

Керівник:

доктор економічних наук, професор Пушкар М. С.

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії _____

(підпис) (прізвище та ініціал)

Тернопіль 2016

Вступ

На сучасному етапі, коли у більшості підприємств грошових активів не вистачає, здатність підприємства виживати на пряму залежить від уміння управляти грошовими потоками. До останнього часу управлінню грошовими активами у вітчизняній практиці не приділялося достатньої уваги. Але цей вид активів є найобмеженішим в сучасних умовах, і управління ним безпосередньо впливає на розвиток підприємства і формування кінцевих результатів його господарської діяльності. Тому грошові активи потребують посиленої уваги до себе з боку керівних органів підприємства. Управління ними ґрунтується на даних обліку через організацію і контроль за рухом грошових потоків, а також запасів грошових активів із точки зору ефективності платежів і оптимального забезпечення операційної діяльності підприємства фінансовими ресурсами.

Сучасні підприємства відповідно до умов ринкової економіки здійснюють як готівкові так і безготівкові розрахунки. Адже потрібно підтримувати фінансові взаємовідносини з іншими підприємствами, організаціями та робітниками підприємства і окремими особами. Для цього кожне підприємство повинно мати касу для готівкового розрахунку, а для безготівкового розрахунку та зберігання власних коштів - поточні рахунки в установах банків .

Фінансово-господарська діяльність підприємств нерозривно пов'язана з рухом грошових коштів, в результаті якого формуються вхідні і вихідні грошові потоки. У зв'язку з цим особливого значення набуває поняття "грошовий потік", яке привертає увагу багатьох практиків і науковців. Важливість дослідження проблеми формування грошових потоків обумовлюється тим, що вони обслуговують господарську діяльність в усіх її напрямках.

Функціонування підприємств передбачає безперервний рух грошових коштів, тому їх слід розглядати як важливий ресурс та результат діяльності підприємств.

Використання в процесі управління господарськими суб'єктами достовірної та повної інформації про рух грошових коштів підвищує якість

управлінських рішень, позитивно впливає на поточний і прогнозний фінансовий стан підприємств.

Значущість інформації про рух грошових коштів обумовлюється необхідністю надання користувачам для прийняття рішень повної та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів. Таким чином значення та роль грошових коштів для діяльності підприємства зумовлює потребу їх окремого дослідження, визначення стратегії й тактики управління формуванням та використанням грошових потоків.

Актуальність теми даної роботи полягає в тому, що грошові кошти відіграють важливу роль в виробничо-господарській діяльності підприємства. Так, за допомогою грошових коштів підприємство в процесі своєї діяльності може закупляти сировину, основні засоби, тим самим нарощувати обсяги виробництва продукції (виконання робіт і надання послуг), що в наш час ринкової економіки дуже важливо, розраховуватись з працівниками по оплаті праці і т.д. Але для того, щоб підприємство мало можливість ефективно використовувати наявні у нього грошові кошти, потрібно правильно організувати їх облік і здійснювати контроль за витрачанням.

Предметом дослідження виступає комплекс теоретичних і методологічних питань аудиту грошових коштів та аспекти його організації.

Метою курсової роботи є дослідження і уточнення теоретичних аспектів визначення ролі грошових потоків, їх класифікація, функції, обґрунтування організації та методики проведення аудиту грошових коштів.

Для досягнення поставленої мети в роботі поставлені для вирішення наступні завдання:

- розкрити теоретичні основи ролі та функцій грошових коштів;
- дати характеристику грошових коштів;
- описати організацію аудиту грошових коштів;
- розглянути методику аудиторської перевірки грошових коштів;
- показати, як здійснюється оформлення результатів проведення аудиту грошових коштів.

1. Роль та функції грошових коштів

У процесі розвитку економічних відносин в Україні зростає увага до проблеми оптимізації грошових потоків підприємства. Це зумовлено тим, що перехід до ринкової економіки суттєво підвищує роль та місце руху грошових коштів у системі управління підприємством. Тому управління грошовими потоками підприємства є необхідною функціональною стратегією, успіх якої виступає запорукою високих результатів підприємницької діяльності, конкурентоздатності та динамічного розвитку підприємства [3, с. 108].

Різноманітність підходів до розуміння ролі грошових потоків обумовлене тим, що вони складають основу всієї фінансової системи підприємства і мають тісний зв'язок фактично з усіма його економічними процесами.

Грошові кошти, які одержує підприємство у результаті своєї діяльності, називаються грошовим потоком. Грошові надходження повинні мати постійний, динамічний характер. Це означає, що грошовий потік повинен бути безперервним.

У процесі реалізації продукції, робіт, послуг на рахунки підприємств постійно надходять грошові кошти у вигляді виручки від реалізації. Кошти надходять також від фінансово-інвестиційної діяльності підприємств: від акцій, облігацій та інших видів цінних паперів; від вкладання коштів на депозитні рахунки; від здавання майна в оренду. Однак підприємство розпоряджається не всіма грошовими коштами, які воно одержує. Так, у складі виручки від реалізації продукції на підприємство надходять суми акцизного збору, податок на додану вартість, мито, котрі підлягають внесенню в бюджет. Реальним платником цих податків є споживач, а перераховує їх у бюджет підприємство, яке реалізує продукцію. Частина грошових надходжень, що залишилася після відрахувань у бюджет акцизного збору, податку на додану вартість, мита, спрямовується на заміщення коштів, авансованих в оборотні та основні фонди, на виконання фінансових зобов'язань перед бюджетом, позабюджетними фондами, банками, страховими організаціями та іншими суб'єктами

господарювання. Частина грошових надходжень, яка залишилась, формує валовий та чистий дохід, прибуток.

У системі управління грошовими потоками можна виділити такі складові: облік руху грошових коштів; аналіз потоків грошових коштів; прогнозування грошових потоків, визначення оптимального рівня коштів. Потоки грошових коштів підприємства розглядаються за трьома видами діяльності: операційній (основній), інвестиційній і фінансовій. Операційна діяльність – основна діяльність підприємства, а також інші види діяльності, які не є інвестиційними чи фінансовими видами діяльності. Інвестиційна діяльність – придбання та реалізація необоротних активів, а також тих фінансових інвестицій, які не є складовою частиною еквівалентів грошових коштів. Фінансова діяльність – діяльність, яка призводить до змін розміру і складу власного та позикового капіталу підприємства [1].

Управління грошовими потоками підприємства визначається такими особливостями: грошові потоки обслуговують здійснення господарської діяльності підприємства у всіх її аспектах, що дозволяє системно розглядати можливі загрози; забезпечує фінансову рівновагу підприємства в процесі його стратегічного розвитку, що сприяє стабільності джерел фінансування; раціональне формування грошових потоків сприяє підвищенню ритмічності здійснення операційної діяльності, що зменшує ризик простоїв у зв'язку з недостатністю оборотних активів; дозволяє скоротити потреби підприємства в позиковому капіталі, знижуючи фінансовий ризик як основний елемент небезпеки; є важливим фінансовим важелем забезпечення прискорення обороту капіталу підприємства, підвищуючи віддачу використаних ресурсів; забезпечує зниження ризику неплатоспроможності підприємства.

Рух грошових коштів – це надходження і вибуття грошових коштів у процесі здійснення господарської діяльності підприємства. Грошовий потік враховує рух грошових коштів, які не враховуються при розрахунку прибутку (амортизацію, капітальні витрати, податки, штрафи, боргові виплати і чисту суму боргу, позикові і авансовані кошти), тому в системі управління підприємства регулювання грошового потоку зменшує вірогідні загрози та

дозволяє створити певний запас коштів. Управління грошовими потоками підприємства сприяє управлінню оборотним капіталом (оцінка короткострокової потреби в готівкових коштах і управління запасами); плануванню часових параметрів капітальних витрат; управлінню капітальними потребами (фінансування за рахунок власних коштів або кредитів банків); управлінню затратами і їх оптимізації з точки зору більш раціонального розподілу ресурсів підприємства в процесі виробництва; управлінню економічним ростом.

Функціонування підприємств передбачає безперервний рух грошових коштів, тому їх слід розглядати як важливий ресурс та результат діяльності підприємств.

Використання в процесі управління господарськими суб'єктами достовірної та повної інформації про рух грошових коштів підвищує якість управлінських рішень, позитивно впливає на поточний і прогностичний фінансовий стан підприємств.

Значущість інформації про рух грошових коштів обумовлюється необхідністю надання користувачам для прийняття рішень повної та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів. Таким чином значення та роль грошових коштів для діяльності підприємства зумовлює потребу їх окремого дослідження, визначення стратегії й тактики управління формуванням та використанням грошових потоків.

В поняття “грошові кошти” включають не тільки готівку, але і цінні папери, і фінансові активи, і грошові зобов'язання, а кошти трактуються як капітал. Грошові кошти відображаються в Балансі у складі оборотних активів у статті “Грошові кошти та їх еквіваленти” [10].

Грошові кошти є найбільш ліквідними активами. Вони присутні на початковому та кінцевому етапах облікового циклу, який включає придбання товарів, виробництво продукції, виконання робіт, надання послуг, а також їх продаж і отримання виручки.

Згідно з П(С)БО 4 під грошовими коштами розуміють готівку (валюта України та іноземна валюта у вигляді грошових коштів), кошти на рахунках у банках та депозити до запитання [16].

Отже, грошовий потік підприємства є одним з головних об'єктів управління, представлений у грошовій формі і безпосередньо пов'язаний із функціонуванням грошей і грошової системи. Виконуючи функцію інструменту взаєморозрахунків із суб'єктами економічних відносин всіх видів його діяльності, грошовий потік, пов'язаний із чинниками ліквідності та ризику, впливає на рух активів та капіталу підприємства, характеризується відповідним розміром, напрямом і часом [1, с. 176].

Для розуміння сутності грошових коштів, потрібно уявити їхню роль. В зв'язку з цим прийнято вважати, що найкраще економічна суть грошей проявляється в їх функціях.

Традиційно в економічній науці виділяють п'ять основних функцій грошей:

1. Міра вартості;
2. Засіб обігу;
3. Засіб платежу;
4. Засіб нагромадження;
5. Світові гроші.

Функція грошей як міри вартості проявляється через вимір грошової вартості (ціни) товарів. Без кількісної визначеності вартості в ціні товару неможливе ринкове господарство й еквівалентний товарний зв'язок між товаровиробниками.

Для забезпечення виконання грошима функції міри вартості держава у законодавчому порядку впроваджує масштаб цін, встановлюючи певну грошову одиницю розрахунків – національну валюту. Масштаб цін відіграє важливу технічну роль при виконанні грошми функції міри вартості.

Гроші як засіб обігу. У цій функції гроші відіграють роль тимчасового посередника при обміні товарів. У сфері товарного обігу при купівлі-продажу

товарів гроші (готівкою або на банківському рахунку) обов'язково повинні бути в наявності. Функцію засобу обігу виконують реальні гроші.

Гроші як засіб платежу. Це функція, в якій гроші обслуговують погашення різноманітних боргових зобов'язань між суб'єктами економічних відносин, що виникають у процесі розширеного відтворення.

Гроші як засіб нагромадження. Ознаками цієї функції є здатність грошей бути засобом збереження вартості, виходячи зі сфери обігу, втіленням суспільної форми багатства. Гроші дозволяють зберегти частину отриманих доходів на майбутнє, умовно законсервувати їх до тих пір, поки вони не будуть потрібні. Як засіб нагромадження гроші повинні володіти здатністю зберігати вартість на певний період часу, і обов'язково бути реальними.

Світові гроші. Обслуговуючи рух вартості в міжнародному економічному просторі (обороті) і забезпечуючи реалізацію взаємовідносин між країнами, гроші виконують функцію світових грошей.

Сьогодні гроші є однією з найважливіших змінних в економіці та одним із пріоритетних напрямків економічної діяльності держави та її грошово-кредитної політики. Гроші необхідні для функціонування економіки, оскільки саме вони можуть привести в рух фінансовий механізм, здатний забезпечити розвиток виробничих сил. Гроші виступають рушійною силою розвитку економіки. Вже сама стихійна поява грошей як результату еволюції товарообміну і подальший їх розвиток призвів до того, що сучасний світ важко уявити без грошей. Роль грошей полягає у тих наслідках для суспільства, які на макро- і мікроекономічному рівні виникають від виконуваної ними роботи. Отже, починаючи з елементарної мотивації трудової діяльності, яка приносить дохід індивідуумів в сучасному суспільстві, гроші дають поштовх для запуску процесу виробництва.

Гроші також відіграють роль загального засобу організації економічних відносин суспільства за фундаментальними напрямками економіки.

Таким чином, роль сучасних грошей полягає в тому, що вони є загальним засобом організації економічних відносин суспільства, включаючи товарні, кредитні, фінансові та фондові відносини, а, отже, виходять за рамки

загального еквівалента товарного світу. Використання грошей в господарстві окремого виробника чи країни в цілому дозволяє визначати і аналізувати ефективність економічної діяльності, що дає можливість розробляти певні стратегії і виправляти помилки для подальшого розвитку економіки, що важливо для раціонального ведення справ та досягнення кращих результатів.

2. Характеристика та класифікація грошових потоків підприємства

У фінансовій літературі грошовий потік розглядається як стійка сукупність розподілених у часі процесів надходження та вибуття грошових коштів, що генеруються суб'єктом господарювання в результаті здійснення його операційної, інвестиційної та фінансової діяльності. Грошовий потік можна визначити як сукупність послідовно розподілених у часі подій, які пов'язані із відособленим та логічно завершеним фактом зміни власника грошових коштів у зв'язку з використанням договірних зобов'язань між економічними агентами (суб'єктами господарювання, державою, домогосподарствами, міжнародними організаціями). Грошові потоки безпосередньо пов'язані з рухом коштів на підприємстві, який відображає надходження в розпорядження суб'єкта господарювання коштів та їх еквівалентів і їх використання.

Слід зазначити, що виникнення та формування грошового потоку при здійсненні господарських операцій у рамках реалізації операції, інвестиційної та фінансової діяльності підприємства є результатом прояву сукупності фінансово-економічних відносин.

У процесі господарської та іншої діяльності підприємства постійно вступають у взаємовідносини з іншими суб'єктами господарювання при здійсненні угод, що оформлюються і закріплюються договорами з постачальниками, покупцями, банками, з іншими юридичними та фізичними особами, працівниками тощо. Відносини між підприємствами, які виникають внаслідок кругообігу господарських засобів, називаються розрахунками. Початковою і кінцевою ланкою кругообігу виступають грошові кошти, які є найбільш ліквідними активами [6].

Згідно з Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 4 «Звіт про рух грошових коштів» під грошовими коштами розуміють готівку, кошти на рахунках в банках і депозити до запитання. Готівка (готівкові кошти) - це грошові знаки національної валюти України - банкноти та монети [16].

Порядок здійснення розрахунків грошовими коштами суворо регламентований чинним законодавством України. Установлений порядок для здійснення операцій з готівкою - касова дисципліна.

Платежі готівкою підприємств, підприємців і фізичних осіб за реалізовану продукцію (товари, виконані роботи, надані послуги) і за операціями, які безпосередньо не пов'язані з реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг) та іншого майна, називаються готівковими розрахунками. Приміщення або місце, що призначене для приймання, видачі та зберігання готівкових коштів, інших цінностей і касових документів де, як правило, ведеться касова книга називається касою підприємства [13].

Виходячи з класифікації, грошові потоки безпосередньо пов'язані з рухом коштів на підприємстві, який відображає надходження в розпорядження суб'єкта господарювання коштів та їх еквівалентів і їх використання.

За своїм характером грошові кошти є ресурсом забезпечення платоспроможності, зв'язуючою ланкою всіх господарських процесів підприємства. Не враховуючи те, що грошові кошти займають незначну питому вагу у загальній сумі активів підприємства, вони виконують важливу роль для забезпечення його існування та гармонічного розвитку – із них починається операційний цикл, ними ж він і завершується.

Отже, грошовий потік підприємства - це рух (надходження і витрачання) грошових коштів на розрахункових, валютних та інших рахунках і в касі підприємства в процесі його господарської діяльності, що в сукупності становить його грошовий обіг.

Класифікація істотно полегшує вивчення об'єкта та дає можливість розкрити чинники і оцінити їх вплив.

Грошові потоки можна класифікувати за рядом ознак:

1. За видами господарської діяльності: грошові потоки операційної, інвестиційної та фінансової діяльності.

Операційна (основна, поточна) діяльність визначена статутом організації при її створенні, для комерційного підприємства вона пов'язана з реалізацією товарів, робіт, послуг. Рух грошових коштів відображає операції з формування балансового й чистого прибутку. І оскільки операційна діяльність є основним джерелом прибутку підприємства, вона генерує основний потік грошових коштів. Якщо підприємство здійснює кілька видів діяльності (наприклад, виробничу і посередницьку або торгівельну й посередницьку), то грошові потоки також повинні розділятися в обліку, аналізі й управлінні.

Групування грошових потоків за основною, інвестиційною та фінансовою діяльністю дає можливість проаналізувати поточні грошові потоки, виявити, яка діяльність генерує основний позитивний грошовий потік, оцінити потребу в зовнішньому фінансуванні й визначити його способи, контролювати платоспроможність і ліквідність підприємства.

2. За методом вартісного оцінювання у часі: в справжній вартості, в майбутній вартості.

Оцінка грошових потоків у майбутньої вартості застосовується для забезпечення порівнянності потоків, що відносяться до різних періодів. Така порівнянність необхідна при оцінюванні та порівнянні інвестиційних проектів з урахуванням заданого рівня ризику, а також при формуванні портфеля цінних паперів.

3. Залежно від регулярності здійснення грошові потоки підприємства поділяють на: регулярні та нерегулярні.

Регулярні грошові потоки - це потоки платежів, усі члени якого позитивні величини, а часові інтервали між платежами однакові. У підприємстві такі потоки є, як правило, результатом господарсько-фінансової діяльності підприємства. Їх обсяг сталий в часі або має певну тенденцію до зміни. Надходження та витрачання грошей здійснюється систематично, з певною періодичністю. Це обумовлює можливість їх регулювання та планування.

Нерегулярні грошові потоки представляють різні за обсягом та проміжками часу між їх здійсненням платежі, пов'язані, як правило, з проведенням окремих господарських операцій. Вони виникають спонтанно, не мають сталого обсягу та періодичності. Планування утворення та здійснення цих потоків може проводитися лише методом прямих розрахунків, відповідно до часу та обсягів операцій, що їх породжує.

4. За стабільністю формування: рівномірні й нерівномірні.

Нерівномірність надходження і витрачання грошових коштів через сезонність, циклічність діяльності компанії призводить до необхідності синхронізації грошових потоків за часом і за обсягами. Як приклад рівномірних платежів можна навести лізингові, орендні платежі.

7. За масштабами обслуговування господарського процесу: по підприємству в цілому, по структурному підрозділу, по окремих господарських операціях.

Грошовий потік по підприємству в цілому характеризує загальний обсяг грошових операцій даного підприємства і акумулює в собі всі види грошових потоків, що супроводжують та обслуговують процес його функціонування.

Грошові потоки окремих структурних підрозділів характеризують обсяги грошових операцій кожного з них і дозволяють оцінювати ефективність їх діяльності, участь кожного з них у господарському процесі підприємства.

Грошовий потік від окремого виду чи напряму господарської діяльності характеризує масштаби та обсяг операцій з даного виду діяльності підприємства.

Грошовий потік за окремою господарською операцією характеризує рух грошових коштів за даною угодою, що дає змогу оцінити її ефективність та вплив на сукупний грошовий потік підприємства.

8. За напрямом руху: позитивні й негативні.

Позитивний (вхідний) потік грошових коштів характеризує сукупність надходжень грошових коштів на рахунки та до каси підприємства від усіх видів господарської діяльності.

У свою чергу негативний (вихідний) грошовий потік характеризує сукупність виплат підприємством. Відтік грошових коштів виникає внаслідок покриття операційних витрат, інвестиційних витрат, платежів до бюджету та позабюджетні фонди, виплат дивідендів, погашення кредитів і позик, сплати відсотків тощо.

9. За вартісним складом грошових потоків виділяють: валові і чисті.

Валовий грошовий потік використовується для оцінки обсягів усіх видів операцій підприємства, пов'язаних з рухом грошових коштів поза залежністю від напрямку руху коштів.

Чистий грошовий потік представляє собою зміну наявних грошових коштів за період та визначається як різниця між залишком грошових коштів на кінець та початок періоду або надходженням та витрачанням грошових коштів за період, що аналізується. Таким чином, він характеризує сальдовий потік без відображення обсягу грошових операцій.

10. За рівнем достатності: надлишкові й недостатні.

Надмірний грошовий потік має місце, коли надходження коштів істотно перевищують реальну потребу підприємства в цілеспрямованому їх витрачанні.

При дефіцитному грошовому потоці надходження грошових коштів не покривають потреби в них. Навіть при позитивному значенні чистого грошового потоку він може характеризуватися як дефіцитний, якщо ця сума не забезпечує планову потребу у витрачанні грошових коштів за всіма передбаченими напрямами господарської діяльності.

11. Залежно від пріоритетності здійснення платежів грошові потоки поділяються на:

- пріоритетний грошовий потік представляє систему грошових видатків, які найбільшим чином забезпечують реалізацію стратегії підприємства.

- обов'язковий грошовий потік - це обов'язкові грошові виплати, які підприємство повинне здійснити в першочерговому порядку для запобігання фінансових ускладнень та продовження нормального функціонування. До нього належать проценти, податкові виплати, погашення сум боргів, строк сплати

яких настав, інші виплати, що є обов'язковими. Склад останніх визначається самим підприємством залежно від умов господарювання.

- другорядні грошові потоки представляють видатки грошових коштів, які можуть бути відкладені з точки зору стратегічних потреб або у разі неспроможності здійснення без прямих витрат для підприємства у вигляді штрафів, неустойки, пені та ін.

12. По відношенню до певного інвестиційного проекту можна відокремити:

- додатковий грошовий потік це потік від реалізації певного інвестиційного проекту, потік, що стосується виключно даного проекту;

- ретроспективний грошовий потік це всі інші грошові потоки, які не враховуються під час прийняття управлінських рішень щодо даного проекту;

13. За можливістю регулювання грошових потоків, їх поділяють на:

- грошові потоки, що піддаються регулюванню (зміні в часі),

представляють собою такі види витрачання грошових коштів, строки яких можна змінювати за домовленістю сторін (наприклад, лізингові платежі, розрахунки з постачальниками).

- грошові потоки, що не піддаються регулюванню (зміні в часі) - це такі види витрачання грошових коштів, строки яких неможливо змінювати (наприклад, податкові платежі).

Поділ грошових потоків за можливістю регулювання має індивідуальний характер і обумовлюється специфікою діяльності конкретного підприємства.

За рівнем передбачуваності:

- повністю передбачувані грошові потоки це обсяги запланованих і включених у відповідний план надходжень та видатків грошових коштів.

- недостатньо (або абсолютно) непередбачувані грошові потоки - це сукупність надходжень та витрат грошових коштів, які виникли в результаті настання ризикових подій, непередбачуваних подій і, відповідно, не включені до планів надходження і витрачання грошових коштів.

За рівнем збалансованості:

- збалансований грошовий потік характеризує такий вид сукупного грошового потоку, по якому забезпечується збалансованість позитивного та від'ємного грошових потоків.

- незбалансований грошовий потік характеризує такий вид сукупного грошового потоку, по якому не забезпечується збалансованість позитивного і від'ємного грошових потоків.

За періодом часу:

- короткостроковий грошовий потік характеризує такий його вид, по якому період від моменту надходження чи витрачання грошових коштів до повного їх завершення не перевищує одного року.

- довгостроковий грошовий потік характеризує такий його вид, по якому період від моменту надходження чи витрачання грошових коштів до повного їх завершення перевищує один рік.

За формою: готівкові й безготівкові.

Безготівковий і готівковий грошові потоки органічно пов'язані між собою і становлять єдиний грошовий обіг, розмежований лише на сфері функціонування грошей у вигляді банкнот, монет і записів по рахункам в банках без їх речового участі.

За видом валюти, що використовується

- грошовий потік у національній валюті характеризує таку частину сукупного грошового потоку, яка обслуговується національною валютою.

- грошовий потік в іноземній валюті характеризує таку частину сукупного грошового потоку, яка обслуговується іноземною валютою. Використання валюти як засобу платежу на території України має суттєві законодавчі обмеження, що повинні враховуватися при здійсненні відповідних грошових операцій.

За можливістю забезпечення платоспроможності:

- ліквідний грошовий потік характеризує такий вид грошових потоків, по яких надходження грошових коштів перевищує або дорівнює витрачання грошових коштів, тобто чистий грошовий потік є такий вид грошового потоку, в якому спрямованість змінюється більше одного разу.

- неліквідний грошовий потік характеризує такий від грошових потоків, по яких знаходження грошових коштів менше або дорівнює обсягу витрачення грошових коштів.

За характером грошового потоку по відношенню до підприємства:

- внутрішній грошовий потік характеризує сукупність надходжень та видатків грошових коштів у межах підприємства (грошові розрахунки з персоналом, засновниками, структурними підрозділами).

- зовнішній грошовий потік характеризує надходження та видатки грошових коштів, що обслуговують грошові стосунки підприємства з іншими контрагентами (постачальниками, покупцями, банками, страховими компаніями тощо).

Таким чином, грошові потоки підприємства - це надходження і ви трати грошових коштів у процесі здійснення господарської діяльності підприємства.

3. Організація аудиту грошових коштів

Управлінські рішення, що приймаються суб'єктами господарської діяльності не завжди спираються на достовірне відображення фінансового стану підприємства, а це негативно позначається на ефективності його господарської діяльності. Таким чином, для прийняття вірних управлінських рішень, які пов'язані з рухом грошових коштів, керівництво постійно повинно мати достовірну інформацію про рух грошових коштів, що ґрунтується на якісно проведеному аудиті.

Аудит грошових коштів проводиться за такими напрямками:

- аудит касових операцій;
- аудит операцій на поточному рахунку;
- аудит операцій на валютному та інших рахунках у банках.

Досліджуючи ці напрямки, можна зробити висновок про доцільність та ефективність використання грошових коштів клієнтом [11].

Основними завданнями аудиту грошових коштів є:

- 1) перевірка наявності грошових коштів у підприємства та виявлення нестач або надлишків;

- 2) оцінка правильності зберігання та використання грошових коштів;
- 3) перевірка дотримання нормативно-правових актів щодо порядку ведення касових операцій;
- 4) перевірка законності та цільового витрачання грошових коштів;
- 5) оцінка стану розрахунково-платіжної дисципліни та внутрішнього контролю суб'єкта підприємницької діяльності.

Метою аудиту касових операцій є встановлення законності, достовірності і доцільності здійснених операцій з грошовими коштами підприємства і правильності їх відображення в обліку, також встановлення відповідності застосовуваної в організації методики обліку та оподаткування операцій з руху готівки, що діють в Україні в періоді, коли відбувається перевірка, нормативним документам.

Завданнями аудиту касових операцій є перевірка:

- дотримання умов зберігання готівки та інших цінностей у касі;
- своєчасності і повноти оприбуткування отриманих з банку, від юридичних і фізичних осіб готівкових грошових коштів і виручки;
- дотримання правил документального оформлення операцій з оприбуткування і видачі готівки;
- дотримання визначеного ліміту зберігання готівки в касі;
- правильності обліку касових операцій, ведення касової книги і книги аналітичного обліку за іншими цінностями, які зберігаються в касі;
- дотримання касової дисципліни.

Під інформаційним забезпеченням аудиту розуміють належно упорядковану сукупність даних, що формуються і використовуються на різних стадіях процесу аудиту [7 с.168].

Джерелами отримання інформації для проведення аудиту грошових коштів є: первинні документи, касові книги і звіти касира, журнали реєстрації касових ордерів, денні звіти, бланки суворої звітності, платіжні та кредитні документи, банківські виписки по поточних та інших рахунках, чекові книжки, корінці використаних чеків, анульовані чеки, дані синтетичного й аналітичного обліку по всіх операціях із грошовими коштами, розрахунково-платіжні

відомості на виплату заробітної плати та інших видатків, авансові звіти, Головна книга, акти перевірок каси контролюючими органами, планово-нормативна інформація по підприємству, фінансова звітність підприємства та інша інформація.

До проблемних питань аудиту грошових коштів слід віднести: недостатню кількість методичних розробок з аудиторського контролю за готівкою; брак достатнього досвіду аудиторської діяльності; недостатню кількість кваліфікованих аудиторських кадрів; відсутність типових форм документів з аудиту грошових коштів; відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту грошових коштів тощо.

Операції за рухом грошових коштів підлягають суцільній перевірці. Здійснюючи аудит касових операцій, слід керуватися Положенням про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 15.12.2004 N 637. Це Положення поширюється на усіх юридичних осіб (крім банків і підприємств зв'язку) незалежно від форми власності та виду діяльності, а також на фізичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності без створення юридичної особи. Розрахунки готівкою підприємств усіх форм власності, а також індивідуальних підприємців з громадянами мають проводитися з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів, касового чи товарного чека, квитанції, договору купівлі-продажу, актів закупівлі, виконання робіт (надання послуг) або інших документів, що засвідчують факт купівлі товару, виконання роботи, надання послуги [15].

Аудитор повинен знати, що ліміти залишку готівки в касі встановлюються усім підприємствам, які мають рахунки в установах банків і здійснюють касові операції готівкою. Порядок встановлення лімітів залишку готівки в касі регулюється Інструкцією про організацію роботи з готівкового обліку установами банків України, затвердженою постановою Правління Національного банку України від 19.02.2001 № 69.

Всю готівку понад встановлені ліміти залишку готівки в касі підприємства зобов'язані здавати у порядку й у строки, встановлені установою банку для зарахування на їхні рахунки.

Касові операції оформляються документами, типові форми яких затверджено наказом Міністерства статистики України (Мінстату) від від 18.02.2004 N 62

Крім Положення про ведення касових операцій аудитор використовує нормативні документи, затверджені відповідними міністерствами й відомствами, первинні документи щодо приймання й видачі готівки, касові книги й звіти касира, книги аналітичного обліку цінностей, що зберігаються в касі, облікові реєстри за рахунком 30 «Готівка» і для зустрічної перевірки за рахунком 31 «Рахунки в банках».

Операції на рахунках у банку підлягають суцільній перевірці. Джерелами даних для аудиту операцій на рахунках у банках є виписки банку з особових рахунків і прикладені до них документи, а також записи в облікових реєстрах за рахунком 31 "Рахунки в банках".

На сьогоднішній день аудит є найбільш правдивою і достовірною перевіркою фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання. Думки і висновки аудиторів своєчасно здатні попередити підприємства про недоліки ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, а отже і застерегти від небажаних наслідків, штрафних санкцій та витрачання грошових коштів.

4. Методика аудиту грошових коштів

Освоєння методики аудиту грошових коштів є важливим, виходячи з таких причин: грошові кошти є найбільш ліквідними активами клієнта, вони мають масовий і поширений характер, рух готівки відбувається через касові операції, тому під час аудиту вони досліджуються суцільним методом. Особлива увага приділяється питанню забезпечення збереження грошей і дотримання касової дисципліни [18].

Під час аудиту касових операцій використовують такі джерела інформації: прибуткові і видаткові касові ордери; квитанції на внесення готівки до банку або на оплату послуг інших організацій; корінці чекової книжки; розрахунково-платіжні (платіжні) відомості на виплату заробітної плати; чеки, розрахунки на придбання матеріальних цінностей за готівку та накладні на отримання цінностей та послуг; журнал реєстрації прибуткових і видаткових касових ордерів; касову книгу; звіти касира; журнал 1, відомість 1.1, Головну книгу (рахунки 30 “Готівка”, 33 “Інші кошти”, 331 “Грошові документи в національній валюті”, 332 “Грошові документи в іноземній валюті”; записи на збалансованому рахунку 08 “Бланки суворого обліку”); звітність, акти інвентаризації готівки в касі, договір про матеріальну відповідальність касира.

Аудит касових операцій починають з раптової інвентаризації каси. Інвентаризацію проводять на основі наказу керівника підприємства. Перед початком інвентаризації аудитор зобов’язаний в’язати, чи складено з касиром зобов’язання про матеріальну відповідальність.

Касиру пропонують скласти (в присутності аудитора) звіт по операціях в касі за поточний день. В звіт включаються всі прибуткові і видаткові документи, як є в касі. Розписки та інші документи невстановленої форми до уваги не приймають. Касир повинен вивести залишок грошей в касовій книзі. У платіжних відомостях, за якими не повністю виплачено зарплату чи інші виплати, ставлять прочерк у графі “розписка про одержання” і до звіту включають суми фактично проведених виплат, тобто відомості закривають.

Відповідно з правилами інвентаризації аудитор повинен отримати від касира розписку про те, що до початку проведення інвентаризації всі прибуткові і видаткові касові документи включені у звіт і не оприбуткованих чи невиданих грошових коштів нема. Така процедура необхідна для попередження заяв касира після інвентаризації про наявність документів, які він не включив у звіт.

Аудитор перевіряє правильність складання звіту касира і виведення залишків готівки в касі на момент інвентаризації. Особливу увагу аудитор звертає на дотримання послідовності номерів у прибуткових і видаткових

касових ордерах зазначених у звіті касира, порівнює номери останніх прибуткових і видаткових касових документів, поданих до звіту із записами в журналі реєстрації касових ордерів. Після перевірки звіту касира аудитор робить запис на ньому “До інвентаризації на ... (дату) і передає в бухгалтерію для виведення залишку на рахунку 30 “Готівка”.

Інвентаризацію каси проводить комісія до складу якої входять аудитор, головний бухгалтер і касир. Якщо касир відсутній, то призначають наказом керівника підприємства комісію, в присутності якої проводять інвентаризацію. На час інвентаризації касові операції не виконують. Гроші та інші цінності в касі перераховує касир в присутності аудитора і головного бухгалтера. Грошові кошти перераховують по кожній купюрі окремо (як правило, починаючи з купюр вищого номіналу). При наявності значної кількості купюр складають опис, в якому вказують номінал купюр, їх кількість і суму. Опис підписують всі члени інвентаризаційної комісії. Одночасно з перевіркою готівки встановлюють наявність цінних паперів, грошових документів, бланків суворої звітності. Перевірку готівки в касі оформляють актом інвентаризації. Касир повинен дати розписку про те, що всі вказані в акті суми грошових коштів, документи та інші цінності прийняті ним на відповідальне зберігання.

При виявленні розбіжностей фактичних залишків грошових коштів із даними обліку, аудитор вимагає в посадових осіб (касира і головного бухгалтера) письмових пояснень про причини цього. Якщо виявлено недостачу, то ставиться питання про негайне її відшкодування. Аудитор перевіряє своєчасність і правильність відображення недостачі в бухгалтерському обліку. Лишки грошових коштів оприбутковують.

Касові операції перевіряють суцільним порядком, тобто касові документи перевіряють з дня закінчення попереднього аудиту.

При аудиту касових операцій аудитор вивчає:

- дотримання порядку заповнення касових документів, ведення касової книги;
- дотримання касової дисципліни;

- достовірність і законність здійснення операцій з готівкою і відображення їх на рахунках бухгалтерського обліку;

При аудиту дотримання касової дисципліни, необхідно вяснити:

- дотримання ліміту залишку готівки в касі;
- повноту і своєчасність оприбуткування готівки в касу;
- дотримання нормативів розрахунків підприємства готівкою;
- своєчасність і повноту повертають в банк невикористані грошові кошти, отримані для виплати зарплати, премій і т. п.

Щоб перевірити, як дотримується встановлений ліміт коштів в касі, необхідно спів ставити фактичні залишки грошових коштів за касовою книгою на певну дату з лімітом, який встановило підприємство.

Своєчасність і повнота внесення в банк невикористаних грошових коштів на виплату зарплати перевіряється шляхом співставлення дати і суми зарахування грошей на відповідний рахунок згідно виписки банку з датою закінчення виплати грошей і сумою невикористаних коштів.

При аудиту касових операцій ретельно перевіряють повноту і своєчасність оприбуткування в касу грошей з банку. Цього досягають шляхом зустрічної перевірки даних банківських виписок з рахунків підприємства, корінців чекових книжок, прибуткових касових ордерів і записів в касовій книзі.

При виявленні випадків не оприбуткування грошей, виправлень, підчисток, не співпадання дати одержання коштів, аудитор бере пояснення у касира і головного бухгалтера з метою виявлення причин цього.

Одночасно перевіряють повноту та своєчасність відображення по касі готівки, внесеної в банк і її зарахування на рахунки підприємства. Аудитор повинен перевірити операції з оприбуткування в касу виручки за реалізовану продукцію і надані послуги, оскільки за цими операціями найчастіше зустрічаються зловживання, пов'язані з повним чи частковим не оприбуткуванням коштів, які надійшли в касу. Для цього необхідно звірити звіти про рух ТМЦ, а також записи на рахунках їх реалізації.

Крім цього, перевіряють, чи не використовувало підприємство, яке має податкову заборгованість перед бюджетом, на виплату зарплати чи поточні потреби і чи повно і своєчасно здавало до банку отриману виручку для зарахування на рахунки.

Контролюючи касові операції, слід виявляти правильність кореспонденції рахунків. Такий контроль проводять за всіма касовими операціями на основі даних звітів касира і доданими до них виправдовуючі документів, а також записів в облікових регістрах. Він дозволяє виявити господарські операції з неправильною кореспонденцією, які тягнуть за собою перекручення облікових і звітних даних, та списання викрадених сум.

Необхідно перевірити правильність підрахунку оборотів в звітах касира, визначення залишків на кінець звітного періоду, відповідність залишків за звітом касира на кінець місяця залишкам на рахунку 30 в головній книзі.

На основі акту інвентаризації каси і даних групувальних відомостей про порушення касової дисципліни та інші зловживання складають відповідний розділ акту аудиту, де наводять виявлені факти недоліків та зловживань з посиланням на додані відомості, таблиці і т. п.

Джерелами інформації аудиту операцій на рахунках в банках у національній валюті є: виписки банків з рахунків з доданими виправдовуючими документами; облікові регістри по рахунку 31 (журнал №1, відомість 1.2, Головна книга), акти звірок з установами банків, звітність.

Аудит операцій на рахунках в національній валюті проводиться суцільним порядком.

1. Аудитор повинен спів ставити залишки коштів, відображених у виписках по рахунку 31 із залишками коштів, які відображені в обліку. Однак ця рівність не гарантує тотожності оборотів по виписці банку і балансовому рахунку, оскільки при опрацюванні виписок може бути зменшення оборотів на одну і ту ж суму по Д-ту і К-ту рахунку з метою приховати зловживання. Тому необхідно перевірити відповідність оборотів по Д-ту і К-ту рахунку по виписках банку оборотам в облікових регістрах.

2. Обов'язком аудитора є перевірка повноти і достовірності банківських виписок і доданих до них документів.

Повноту банківських виписок встановлюють за їх нумерацією і перенесенням залишків коштів на рахунку (залишок на кінець попередньої виписки дорівнює залишку на початок наступної виписки). Достовірність виписок виявляється шляхом перевірки їх реквізитів. Якщо в виписці встановлені необумовлені виправлення і підчистки (а виправлення повинні затверджуватися підписом головного бухгалтера і круглою печаткою банку), чи у разі відсутності окремих виписок необхідно звернутися до установи банку (зустрічна перевірка).

3. Далі необхідно впевнитись, що всі проведені через банк операції є достовірними і підтверджуються відповідними документами. У випадку виникнення сумнівів в правдивості документів (відсутність банківського штамп, виправлення перерахованих сум, назви одержувача грошей і дати) необхідно провести зустрічну перевірку платіжних документів підприємства з платіжними документами в банках чи в контрагента по операції.

4. Одночасно з перевіркою достовірності операцій виявляється правильність кореспонденції рахунків і записів в облікових регістрах. Деколи зловживання можуть бути приховані через неправильні кореспонденції рахунків, неправильні записи в облікових регістрах, сторнуванням записів без документального підтвердження і необхідності, неправильним підрахунком чи перенесенням підсумків з однієї сторінки регістра на іншу.

Джерелами інформації аудиту на поточних рахунках в банках в іноземній валюті є: виписки з рахунків в іноземній валюті з доданими підтверджуючими документами, розрахунки і довідки бухгалтерії, журнал №1-в, відомість 1.2-в, записи на рахунках 312, 711 “Дохід від купівлі-продажу іноземної валюти”, 942 “Витрати на купівлю-продаж іноземної валюти”, 714, 744, 945, 974, Головна книга підприємства, звітність, декларації валютних цінностей, доходи і майно, які належать резиденту і розміщені за межами України тощо.

Аудит операцій на валютному рахунку проводять аналогічно аудиту операцій на рахунках в банках в національній валюті. Визначають:

1. Правильність вхідного залишку.
2. Відповідність залишків і оборотів коштів, відображених у виписках банку, залишкам і оборотам за даними бухгалтерського обліку.
3. Повноту і достовірність банківських виписок і доданих виправдовуючи документів.
4. Достовірність господарських операцій, оплачених через банк.
5. Правильність кореспонденції рахунків і записів в облікових регістрах.

5. Оформлення результатів проведення аудиту

Для здійснення якісного нагляду керівник групи повинен фіксувати свою діяльність шляхом документування спостережень та висновків. У свою чергу, група аудиторів також здійснює документування процесу перевірки. В аудиторській документації фіксуються ухвалені рішення та результати виконаної роботи на всіх етапах перевірки.

Аудитор повинен готувати робочі документи, достатньо повні і детальні, для забезпечення загального розуміння аудиторської перевірки. До складу документів, що оформляються під час проведення перевірки, належать: план вивчення об'єкта перевірки; програма проведення перевірки; акти; робочі документи та матеріали; звіт, інші документи (протоколи про адміністративні стягнення, інформаційні листи), оформлені за результатами перевірки.

Робочі документи, як правило, мають містити:

- робочий план проведення перевірки;
- інформацію про галузь, економічне та правове середовище, в якому діє об'єкт перевірки;
- інформацію, що стосується організаційно-правової форми й організаційної структури об'єкта перевірки;
- аналіз найважливіших економічних показників діяльності об'єкта, що перевіряється, та тенденцій їх зміни;
- відомості про характер, часові межі й обсяг процедур проведення перевірки із зазначенням їхніх виконавців і результатів виконання;

- висновки, пропозиції та рекомендації, зроблені аудитором з найважливіших питань перевірки;
- оглядові, аналітичні та попередні звіти, що готуються на всіх етапах проведення перевірки;
- фрагменти або копії необхідних юридичних документів, угод і протоколів;
- копії фінансової звітності;
- копії листування з питань перевірки з керівниками об'єкта перевірки;
- копії повідомлень, надісланих іншим організаціям, експертам і третім особам та одержаних від них.

Робочі документи мають бути складені й систематизовані так, щоб відображати особливості кожної конкретної перевірки та потреби членів групи аудиторів під час її проведення. Вони також мають містити резюме з покажчиком і перехресними посиланнями на документи. Уся підтверджувальна інформація може, за необхідності, мати систему перехресних посилань на відповідну робочу документацію, а також на програму аудиту ефективності діяльності. Це дасть змогу уникнути постійного перегляду усього файлу і забезпечує легкість доступу до всієї інформації, що стосується проведення аудиту ефективності діяльності.

Усі робочі документи, що оформлюються в процесі проведення перевірки, слід вважати конфіденційними. Організація, яка перевіряється, державні органи та громадськість не повинні мати доступу до робочої документації без офіційного запиту та відповідного дозволу керівництва Рахункової палати.

На етапі завершення аудиту аудитор складає аудиторський звіт про результати аудиторської перевірки та аудиторський висновок.

Аудиторський звіт про результати аудиторської перевірки – це документальне відображення аудитором виявлених порушень, помилок та відхилень від чинного законодавства та встановлених стандартів здійснення господарської діяльності, ведення обліку та складання звітності, а також проведена аудитором оцінка стану бухгалтерського обліку та достовірності

звітності на певну дату. Інформація, що наводиться в аудиторському звіті, має бути більш детальною, надійною і компетентною, а також незалежною, об'єктивною і правдивою. Аудиторський звіт складається в довільній формі, призначений для замовника, і його зміст не підлягає оприлюдненню.

У законодавстві України зазначено, що аудитор оформляє результати своєї перевірки аудиторським висновком (ст. 7 Закону України «Про аудиторську діяльність»).

Аудиторський висновок – це офіційний документ, засвідчений підписом та печаткою аудитора (аудиторської фірми), який складається в установленому порядку за наслідками проведеного аудиту і містить у собі висновки стосовно повноти і відповідності чинному законодавству та встановленим нормативам бухгалтерського обліку фінансово-господарської діяльності.

Зміст цього документа залежить від конкретних обставин та результатів перевірки. В зв'язку з цим форма аудиторського висновку може бути довільною, але обов'язково в ньому мають бути такі розділи:

заголовок;

вступ;

масштаб перевірки;

висновок аудитора стосовно питання, яке перевіряється;

дата аудиторського висновку;

адреса аудиторської фірми;

підпис під аудиторським висновком.

У заголовку аудиторського висновку повинно бути записано, що аудит здійснювався незалежним аудитором, серію та номер сертифіката аудитора, номер свідоцтва про включення до Реєстру аудиторів і аудиторських фірм. Також наводиться інформація, що є підтвердженням того, що під час аудиту не було жодної обставини, яка могла б перешкодити проведенню незалежної перевірки.

Висновки

Уточнення поняття та розширення класифікації грошових потоків надасть можливість розширити аналітику руху грошових коштів, підвищити рівень управління грошовими потоками підприємства, що в свою чергу забезпечить його фінансову стабілізацію та високі темпи розвитку. На основі розглянутих визначень грошового потоку можна сформулювати найбільш об'єктивне визначення даного поняття. Таким чином, грошовий потік підприємства є сукупністю розподілених у часі надходжень і витрат грошових коштів, рух яких є одним з головних об'єктів управління, пов'язаний з чинниками ліквідності та ризику, впливає на рух активів та капіталу підприємства, характеризується відносними розміром, напрямком і часом. Формування грошових потоків на підприємстві характеризується різним рівнем їх значущості для забезпечення стабільності фінансово-господарської діяльності підприємства у короткостроковому та довгострокових періодах.

На сучасному етапі розвитку економіки проведення аудиту руху грошових коштів має особливе значення, оскільки саме в сфері грошового обігу найбільше зустрічаються: шахрайство, використання грошей не за цільовим призначенням, крадіжки та інші зловживання. За допомогою аудиту можливо попередити зловживання з боку осіб, які мають доступ до здійснення готівкових і безготівкових операцій, підвищити рівень контролю за збереженням грошових коштів, перевірити правильність відображення в обліку операцій з грошовими кошами, та донести достовірну інформацію про стан грошових коштів до користувачів, що в свою чергу попередить застосування штрафних санкцій до підприємства.

Аудит грошових коштів є важливою складовою аудиторської перевірки фінансово-господарського стану підприємства, який проводиться за такими напрямками: аудит касових операцій; аудит операцій на поточному рахунку, аудит операцій на валютному та інших рахунках у банках. Освоєння методики аудиту грошових коштів є важливим оскільки грошові кошти є найбільш ліквідними активами клієнта та мають масовий і поширений характер, рух готівки відбувається через касові операції, тому під час аудиту вони

досліджуються суцільним методом. Особлива увага приділяється питанню забезпечення збереження грошей і дотримання касової дисципліни. Аудит грошових коштів має деякі недоліки, виявлення і ліквідація яких дозволить поліпшити роботу аудиторів.

Список використаної літератури

1. Ареф'єв С.О. Місце грошових коштів у системі управління економічною безпекою підприємства//Актуальні проблеми економіки №7 – 2009р.-86-90с.
2. Аудит. Методика документування: Кол. авторів. За заг. ред. академіка АЕНУ, д.е.н., проф., І.І. Пилипенка. – К.: Інформаційно-видавничий центр Держкомстату України. – 2003. – 457 с.
3. Балабанов И.Т. Финансовый анализ и планирование – 2 изд, доп. – М.: Финансы и статистика, 2008. – 208 с.
4. Бланк И.А. Финансовый менеджмент: Учебный курс/ Игорь Александрович Бланк – перераб. и доп. К.: Ника - Центр. 2004. – 528 с, 2-е изд.,
5. Бурлачков В. Особливості сучасних економічних процесів і грошово-кредитна політика//Економіка України № 4 – 2010р. – 16-21с.
6. Бутинець Ф.Ф. Аудит: Підручник для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів. - 2-ге вид., перероб. і доп. - Житомир: ПП «Рута», 2002. -672 с.
7. Бутинець Ф.Ф. Аудит: Підручник.- 3-те вид., доп. і перероб. – Житомир: ПП. «Рута», 2005.
8. Гайдай Н. Методика операционной проверки денежных активов / Н. Гайдай, С. Черная // Бухгалт. учет и аудит. - 2008.- № 5.- С. 43-47; № 6. - С. 38-46.
9. Гроші та кредит: Підручник. –4-те вид., перероб. і доп. /М. І. Савлук, А. М. Мороз, І. М. Лазепко та ін.; За заг. ред. М. І. Савлука. – К.: КНЕУ, 2006. — 744 с.
10. Закон України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні ” від 16 липня 1999 р. № 996-XIV// <http://zakon.rada.gov.ua>
11. Інструкція про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах,затвердженою постановою правління НБУ від 12.11.2003 р. № 492.
12. Коваленко Д. І. Гроші та кредит: теорія і практика: Навч. посібник. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 344 с.

13. Ковенко М. Інвентаризація на підприємстві: основні організаційні моменти // Податки та бухгалтерський облік. - 2009. №101. - С.3-12.
14. Кулаковська, Л.П. Основи аудиту : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. освіти України I-IV рівнів акредитації] / Л. П. Кулаковська, Ю. В. Піча.-К. : Каравела: Новий Світ-2000, 2002.-500 с.
15. Особливості нормативної бази готівково - розрахункових операцій // Український портал Аудиту / [Електронний ресурс] / Режим доступу: URL: <http://proaudit.com.ua>
16. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 4 “Звіт про рух грошових коштів”, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.03.1999р. № 87 (зі змінами та доповненнями) // <http://zakon.rada.gov.ua>
17. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 4 «Звіт про рух грошових коштів» затверджений наказом Міністерства фінансів України від 31.03.99 р. №87 із змінами і доповненнями, внесеними згідно з наказами Міністерства фінансів України від 28.01.00 р. №15 і 30.11.00 р. №304.
18. 2. "Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку", затверджене наказом Мінфіну України від 24.05.95 р. №88.
19. Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затверджене постановою Правління НБУ від 15.12.2004 р. № 637 // [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: ЛІГА : Закон Професіонал 7.4.2 Copyright: ІАЦ „ЛІГА”.
20. Савченко В.Я. Аудит: Навч. Посіб. – Вид. 2-ге, без змін. – К.: КНЕУ, 2006. – 328 с.
21. Яструбецька Л.С. Грошові потоки в оцінці інвестиційного проекту // Фінанси України. – 2005. – №5. – С. 101-109.

Екран - биржа контент

Екран Антифрод

Файл Правка Вид Операції Справка

Стандартна Екран Глибока На редакт

Пасивна перевірка Перевірка сайту SEO перевірка Перевірка картинок

Проверити унікальність

Редактор Адрес: http://

Страница

Текст(52113):

Вступ

На сучасному етапі, коли більшість підприємств відчують нестачу грошових коштів, здатність підприємства виконати зобов'язання залежить від вміння розпоряджатися грошовими потоками. До недавнього часу управління грошовими коштами у вітчизняній практиці не приділялося достатньої уваги. Але цей вид активів є обмеженим в сучасних умовах. Гуправління ним безпосередньо впливає на розвиток підприємства організації і контроль за рухом грошових потоків, а також грошових резервів із точки зору ефективності платежів і оптимального забезпечення операційної діяльності підприємства фінансовими ресурсами. Сучасні підприємства відповідно до умов ринкової економіки здійснюють як готівкові розрахунки. Тому що необхідно підтримувати фінансові відносини з іншими підприємствами, організаціями і працівниками підприємства та окремими особами. Для цього кожне підприємство повинно мати касу для готівкового розрахунку і зберігання власних коштів - поточні рахунки в установках банків. Фінансово-господарська діяльність підприємств тісно пов'язана з рухом грошових коштів, що призвело до формування вхідних і вихідних грошових потоків. У зв'язку з цим особливе значення має поняття

Журнал

✓ Автопрокрутка Очистити журнал

[10:31:43] Go Найдено 1% пов'язаний по адресу: http://isc.unimob.pl/ibnet/Облік_з_аналіз_1-аудит_грошових_коштів_підприємства/райт-6.html

[10:31:43] Go Найдено 1% пов'язаний по адресу: http://www.tebna.org.ua/raйд-4918_28.html

[10:31:43] Go Найдено 1% пов'язаний по адресу: http://azuap.org/raйт-Облік_з_аналіз_1-аудит_грошових_коштів_підприємства/райт-8.html

[10:31:49] ВНИМАНИЕ! Унікальність може бути определена некорректно! (Обнаружено ошибок: 3.0%)

[10:31:49] Унікальність текста 72% (Проінформовано подстановок: 0%) (Проінформовано штраф: 0%)